

沉

עין משפט
גר מצודה

בא א מ"י פ"ו מהל' שבת הלכה ח' קמג
לארץ קה:
בב ב מ"י פ"ח מהל' טומאת צרעת הל' כ:

דְּבִירוֹ חֲנָאֵל

[illegible]

מִי אֵל עֹשֶׂה דְּמִיָּי בּוֹ, וְאֵל
הַהוּא מִשְׁלַח מַלְאָכָיו שֶׁל אֲבוֹ
הָרִי אֵלֵינוּ מ' אֲבוֹת מִלִּכּוֹת חֶסֶד אֲחֵת
יִי'ל דּוֹלֵי הַמּוֹלִיד מִרְשׁוֹת לְרִשׁוֹת
הַהוּא אֵל דְּכִיֵּל הַנֶּנְסָה דֶּרֶךְ
קִצְרָה וְרַחֵם פִּי מִשּׁוֹם הַהוּא
וְהַנֶּנְסָה רַעֲיוֹנָת פִּי וְהוּי חִידוֹשׁ מִנָּה
לֵה לְהַנֶּנְסָה לְחֻדָּה בְּהַדָּה:

וּקְמַרְשׁ הַכְּסוּתוֹת **וְאֶחָדָם**
 רִיבֵי"א לֹא גִרְסָא
 לְאֶחָדָם בְּדִלָּה לְאֶחָדָם מִזְכָּה שְׂפִיר
 דְּלֵא מִזִּין לְאֶשְׁכּוּזִי ד' שְׁחָן ד' בְּפִסִּים
 וְכֹן בְּחֹךְ בָּלָה הַכְּסוּתוֹת וְזִכְרוֹ לְפִי
 מִחֵי דְפִרְשִׁיתָ לְעִיל גִּרְסָא לִיה שְׂפִיר:
רַבָּא אֲפֵר שְׂרִיטוֹת קִתְּנִי. פ"י קִבּוּ'
 בְּפ"ק דְּשַׁבָּת (דף כ"ג)
 הִשְׁתַּבּ שְׂמִים כְּלוֹמַר שְׂרִיטוֹת שְׂמִים
 הִרְבִּים וְרַחֲמֵי וְעַל יְדִיעָה יֵשׁ לָךְ ד'
 יִסְטוּרִים בְּפִסִּים וּד' בְּחֹךְ וְלִפְרִישׁוֹ לֹא
 הִיָּלָה מִמֵּתִי וּב' שְׁחָן אֲרַבְּבִי בְּחֹךְ
 הִיָּלָה וְשָׁחַן ד' בְּחֹךְ לָן מִפְּרַשׁ ר"י
 דִּהִ"ק בְּרִשְׁוֹת שְׁנֵי יֵשׁ ב' חִיּוּבִים
 שְׁחָן ד' בְּפִסִּים וּב' חִיּוּבִים שְׁחָן ד'
 בְּחֹךְוִ: **רַבָּא** אֲפֵר. יֵשׁ שְׂמֻחָקִים
 בְּרַחֲמֵי בְּחִירָא לְעִיל דְּתַנֵּה הַנֶּסֶךָ
 הַזֶּה קָרִי לֵה דִּהִ"שׁ לֹא הִיָּה קוֹבֵעַ
 דְּבִרֵּי רַבָּא אֲחֵר רַב אֵשׁ דְּכִידִים שִׁמְתָּ
 בְּרַבָּא טוֹלֵד רַב אֵשְׁוִי וְאִין לִמְחֹקִי
 דְּבִרֵּי רַבָּא דְּמִילְתָּא דִּרְבָּא לֹא אֵשׁ
 לְחִרְוִי קוֹשִׁית וְרַבָּא לֹא בָּא אֵלָּא
 לִישֵׁב דְּמִתְנִי' דְּקִתְּנִי יִצְאוֹת וְלֹא קִתְּנִי
 הַזֶּה יִצְאוֹת יִצְאוֹת מִשְׁמַע מִקְנָאוֹת
 וּמִצְנָאוֹת דִּהִיּוּ שְׂרִיטוֹת וְהִ"שׁ קִרְעָה
 כְּלוֹ מִשּׁוּם דְּבִכִּי מִתְרַבֵּא מִפְּרַכָּה מִפְּרַכָּה

ומאי שנא דמני תולדה
ועוד תימה דקתני סיפא
תמע דלא מני שום תולדה
היה לא מנא אלא משום

"דתנן 'המוציא מרשו
 עסקינן דקא מעיל עיו'
 ודלמא ¹⁷ קא מפיק מ
 לרביים אם כן ניתני
 לדרשות הרבים מאי
 מדרשות הרבים לרשות
 הוצאה ומעמא מאי
 ממקומו הוצאה קרי ל
 נמי דקא דקתני יציא
 ארבע בפנים ושטים
 ממפרש הכנסה שמע
 קתני רשויות שבת
 שנים שהן ארבעה: ¹⁸ ת
 שנים שהן ארבעה: ¹⁹
 לה כסיד הייכל ²⁰
 לה כקרום ביצה ²¹ א"ר
 נגעים דלא כר' עקיבא
 וזו למעלה מזו וזו למ
 סיד היכל מלצרף בהה
 בהדי בהרת איכא
 לצרפיה בהדי שאר
 הוא אי הכי קרום ביצה
 לצרפיה בהדי שאר
 לצרפיה בהדי סיד

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

דסגן. ^אבערן אונז מלאכות המוֹצֵא מרשות לרשות: מי לא עסקין דאָ מטייל עויל. דעל כרחק קיימא לן נמי דהא דחייב וקר ליה המוציא: הוצאָה קרי לה. ^בשמוצאה ממקומו: מסני'. במסכת שבת [בג] דייק דההכנסא קרי יצאה דקלמרי יציאות השבת שמש וכו' ופירש הגהסא לאלתר

[illegible]

יה: **הַיְיטִיכֶם כְּפִי הַיְיטִיכֶם**. **לְחַיֵּיכֶם לְחַיֵּיכֶם**
לכן עזב לנציונות מספר על דברך
שאת שהוא אב קרוב אל לנציונות של
זכרת הוא אלא שבזבז ממנו משט
מחור שאלו לכן כמוהו וכל דבר
שמור נאיה גבוה מן הלכן ולפיק
נקלה שאת. והשניות שמחברו לנס
סיד וקרוס זילה והסיד לכן מן
הקרוס ולמטה מן הקרוס שני נגע
אלא בזכר וטעור הוא ושני מראות
לכן תחולות לנציונות לאכ הלכן "הגבוה
לאכ הגבוה הלכן סיד לזכרת וקרוס
לשאת ויזיה המכוב את תחולות
לשטערט עם אנוחיתקס לנגרס הוא
שישור נגע: **מִן סֵלֶם מִרְאֹס נִנְעִים**

דוהא יציאות קמני מדע דאי צא למרח מי דיוקון נומר כן הא ע"כ
מנה הכנסה והוא קרי ליה מהיחא דההויא דהמזות לרשות:
שנים שנה ד' בחרת ב' סדר לבנוניות שלג זמר לכן סדר
הסידור וקרום בינה והיה נראה לומר דכל תלעה משל
בכלל שלג ומזמר ועד שלג בכלל זמר ומסדר ועד זמר בכלל סיד
ומקרום ועד סיד בכלל קרום והיה אחי שפיר הא דהון בתמכת
נגעים (פי' משה ד') ע"כ מראות הדרכה מראות נגעים י' אל
לוקח לתלסך לענין יצורוף אלף לארבעה אלף קשה דהיי פירך לקמן
ויחאמרו מקרום בינה ולתעלה טמא ומצטרף איך היינו מחלקים אותן
לד' מראות הללו והיאך היינו יודע סדר יצורוף אם לא מנאס
לכן נראה דאין דרך הנגע לבא אלף דל' מראות הללו ואין מראות
אחרות נגימים וכן פירש בגונט' בסמוך וע"כ דחשיב בתמכת
נגעים חשיב פסח' וכן נגעי חמים ונגדיה דכ"פ' בתמתי ומיהו
אפשר שכל אחד י' כמה מראות שיש שלגים לבנים זה מזה וכולן
ומראה שלג וכן זמר לכן נקי' כן יומיו דמפשי' לקמן לכן ממרח אחר
ובכל מראה זמר וכן סיד וקרום וזל לעולם לא יבא הנגע כ"א
דל' מראות הללו: **שאת** כצנ' דב' הש"ס מקרף וחדלג
דר"מ דאמר בריש מסכת נגעים שאח כקרום בינה שניה לה כלמר
לכן ונראה דזמר לכן דר"מ לא חייב בנקי' כן יומיו מהו חמשים
אלף לא שטיק נקי וישמר מסיד דאין סבירא דלשאת אחי חמשה
מיוון שחיהי מולדתה לבנה מולדתה דנכרת שיהא לבנה מיוון:

אם בן מיוחדת סיד מלצרה. תימה תקשה נמי ליה טיבתה צהרת מלצרף דאי צהדי סיד איכא למר דעדיף מסיד ואי צהדי למר ללא מינה הוא ובקונטרס פירש דצהרת ושאת שמלטרפים כדדרשין

בצ"כ והיה מלמד שמטטרפס וזעס וזקסה דא"כ חולדות נמי ילע
מבוכה כאן וזיה מלמד שאין מטטרפס וזעס וזקסה חולדות לנגל
אז מלמד דמיימי אל ארץ דמסקי הסת דמטטרפס וזעס וזקסה
דלדל כר' עקיבא דצמחתי קמני שזיה כסדר הייכל משמע דמטטרפס
זעס הנדר ולא זעס השגל שגבזה ממנו ז' מעלות וי"ל דהי"פ
לאנטרץ עמסא אלז לומר שחולדה היא ולא תאטרץ עמסא
דקתא ונלעלה מו' אל שנטרץ הקדש עז המלך דהא אלז חולדה
ווגבזה ממנו ז' מעלות א"כ טיגרת סיד הייכל: **א'** חבי קיום ש
ממשה מאיירי"א פירס אלז"ר ס' עקיבא דקאמר ונלעלה מו' מוד
לאוסופי דאפלי ס' וזמר אל ס' קירוס מטטרפס אף עז גג
ונגמי ונלעלה מו' דאחא לאשמועינן דאפי' שלג וקד אל ז'
הוא אחי שזיר דטויה מטטרפס אדודי' דר משגל קירוס שאין
אס קן סבירא לך דלרבי עקיבא לעולם אלז מטטרפס אקס עס
אחא מנחתינן דרבי עקיבא אלז מטטרפס אלז אב וחולדה

גרסינן. ולא גרסינן שנים שהן ארבעה דכילי עלמא הכי אית להו.
אלא הכי קאמר מי שזה משנה זו בשלש אבות וחולדות דלא כר'
עקיבא דא"ר עקיבא כיין דלמך לקמן וי.ו. מראות געיסע זו למעלה
מזו וישטו כסדר מעלתן דלא והאמר רבסד ורסדור ורסדור ורסדור ורסדור
קמן וססו כסדר משנתן הן ממטרפין זה לזה ואין אחד ממטרפ
לגבוה הימני שמי מעלות אלף מעלה אחת: **אם כן**. יהיו שאנן
בשלש אבות וחולדות: **עיהרם**. מעלה אחת ממטרפיה דמשתא
לקדי שמי לגבוה ואל מציא נמי שנים השאד והכי אף משאת
היא פחותה ש"מ קבירא ליה לתנא דלא בת מינה דשאת היא ולא
דמטרפיה כדה וישתא כדה מאן גרסיה אף כדה כהנת אביה הן
איכא שאת שאה היא כלמך דמינה בשלש נמצאת כהנת למעלה מן
הקדי שמי מעלות ור' עקיבא זו למעלה מזו בעי: **וגרסינן כדה**
שאת. שהוא מעלה אחת: **לאו פולדה ידידיה**. דהא שקלת לה מיניה
ושויחיה מין הכהן ור' עקיבא הכי איבעי ליה למתנא כהנת עוב שכל
ושאת כלמך נזר ויהיה לו קדי היכול וקרום ויכא דיעמזי למתנא ויכלו
מינה דהדיני ניהו והכרת וסד מעטרפין שאת וקדי נמצא לו כירוף
לקדי והכי אמרינן בת"כ כהנתה ושאת דמטרפיה ויהיה מלמד
דמטרפין זה עם זה אל השאת דמתקנת חולדה וזו וחולדה לזו קבירא
לן שאין ממטרפ כל אחד אלף עם אציו: **אי הכי**. דלית לה קבירא
לר"ע דלא ממטרפ לגבוה ממנו שמי מעלות: **קרום של בינה**
נמי. אמאי לא קשיא לן? כדה מאן גרסיה אי כדה שאת אציו
איכא קדי דעדיף מיניה הכי השאת גבוה שמי מעלות: **וגרסינן**
כדה סיד. לאו בר מיניה הוא (ו) שאינה חולדה לאכ אחד. ומשנינן
האי

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) שבת ע"ה. (ב) נ"י
ועיניך דקח וכו' בנ"ל.
(ג) ננעים ס"ח מ"ח שבת
(ד) שבת נ"ה. (ה) בנ"י
הגירסא במנ"י. (ו) שו"ך
לעיל במשנה. (ז) וירקח
(ח) וק' ו"ג. (ט) וסס
(י) ז"ל והגבוה. (כ) ולקמן
(ל) ז"ל ונשט. (ם) ותיכ
חזרה פסחא א"ל. (נ) ז"ל
ל"ה רש"י. (ס) ופתי חתום
דשבת ב' ד"ה שני חתום
(ע) בדאיתא בקדושין עכ"ל.

הגהות הב"ח

(א) נסרא אמר רבא מאן
תנא מרואת ננסי:
(ב) רש"י ד"ה הולא וכו'
שמרציו: (ג) ד"ה לאו
תולד דידה הוא דכא
וכו' נת"כ דבדורת ופאת
דמילרטי דכתיב וסי:
(ד) ד"ה נלרסי וכו' שאין
ענינה תולד לזכ:

גליון הש"ס

נמ' תנן התם מראות
נגיעה. פי' כפונת זו
בתפוחת דברי ריבית פי'
כ"ה:

מוסף רש"י

[illegible]